

# Egna barn och andras ungar

■ En 7 år gammal och helt frisk flicka har ramlat ner från en klätterställning på sitt fritidshem. Hon har, enligt personalen, slagit huvudet i marken och varit avsvimmad i någon minut eller två, men därefter vaknat till.

Ambulans har tillkallats, och flickan har förts till akutmottagningen. Där är hon lite trött och grinig och har kräkts en gång. Det finns annars inget onormalt i status, som utförts en knapp timme efter fallet.

Denna flicka kunde enligt de nya riktlinjer, vilka håller på att introduceras i Sverige, ha handlagts på följande vis: datortomografi (DT) av hjärnan, och om denna varit invändningsfri hade flickan fått åka hem. På så vis förväntas handläggningen av denna grupp patienter bli både billigare och enklare.

**Denna flicka hade kunnat vara** ett av våra egna barn. Vi skulle båda två, med de kunskaper och erfarenheter vi har inom traumatologi, inte accepterat att

något av våra barn skulle genomgå en DT av hjärnan, där den enda indikationen för denna undersökning hade varit ekonomisk eller vårdplatsmässig! Vi skulle i stället ha önskat att vårt barn lagts in och observerats under 24 timmar.

Vår önskan hade förmodligen blivit tillgodosedd eftersom vi är läkare. Men hur ställer man sig till det etiska problemet när vi arbetar på en klinik som tillämpar de nya principerna?

**Skall vi behandla andras ungar** på annat sätt än vi önskar för våra egna barn? Är vi trovärdiga då? Eller är det bara vi som är konservativa och känslolösta? Litar vi för mycket på klinisk värdering och »gammal« praxis?

Är vi i onödan rädda för den »lilla« stråldos som en modern DT av hjärnan innebär? Har vi missat någon publikation som visar att det inte finns framtida konsekvenser av aldrig så lite men ackumulerad strålning av hjärnan?

Eller är vi bland de första som reage-

rar mot de nya riktlinjerna och är rädda för att dessa kommer att leda till att en mängd barn och ungdomar undersöks med DT av hjärnan helt i onödan, därför att det nu införs en ekonomisk och administrativ indikation för denna undersökning? Och där det, nota bene, finns ett lika säkert alternativ som inte innebär strålning av hjärnan?

**Den ursprungliga andemeningen** i Winston Churchills maxim »there is no finer investment for any community than putting milk into babies« känns plötsligt väldigt avlägsen!

**Pelle Gustafson**

docent, överläkare, pappa

**Poul Kongstad**

chefläkare, neurokirurg, pappa;  
båda Lund